

Ciklus u slavu Milutina Milankovića

Da bi čovjek mogao što više saznati o nekome ili nečemu mora posjetiti i upoznati ambijent o kome je riječ. U tu svrhu sam išao u Dalj na Dunavu i posjetio Milankovićevu rodnu kuću. Bilo je dosta tužno. Kako mi je pri ruci bio kombi, to sam iz razlupane kuće i dvorišta zaraslog u korov uzeo ostatke izvaljenih vrata, dvije stare stolice ispod krova, još tri-četiri kamena. Sve je to podsjećalo na sudbinu ove kuće.

Strani vojnici su pri graničnoj kontroli, kad su vidjeli taj krš u kombiju, pomislili da se radi o sirotinji, pa sam bez problema prošao granicu. Nažalost, stare stolice iz doma Milankovića, koje su bile donekle očuvane, kasnije su nestale.

Od ovoga materijala, na mojoj izložbi 1997. godine u Prirodnjačkom muzeju na Kalemegdanu u Beogradu, napravio sam omaž velikom naučniku, a na mjestu gdje su bila stakla na vratima iz njegove kuće, stavljene su šper ploče. Na njih su posjetioci potpisima, na svoj način iskazali poštovanje prema ovom velikanu. Između ostalih, u arhivu izložbe je i zapis poznatog meteorologa iz Milankovićevog kraja Feđe Mesingera, koji je citiran u ovom prilogu.

Nakon grubog uvida u Milankovićev rad, počeo sam da tražim na stijenama i u samoj unutrašnjosti stijena, tragove promjena koje su se dešavale kroz protok vremena. Nailazio sam na nevjerovatne "zapise", biljege i crteže. Pri tome sam taj originalni znak ostavljao, a ostatak stijene obrađivao u skulpturu. Na ovaj način uradio sam više skulptura i jednu nešto većih dimenzija, na kojoj se jasno uočavaju ovi "Milankovićevi crteži".

Fotose skulptura iz ovoga ciklusa poslao sam mom prijatelju i poznatom meteorologu Mladenu Čuriću, koji je učestvovao na skupu najpoznatijih naučnika svijeta iz ove oblasti, organizovanom u Srpskoj akademiji nauka 2004. godine. Tom prilikom, svi učesnici ovoga skupa upisali su se u spomen velikog naučnika, što je preneseno na "kamen Milutina Milankovića". Pitali su na kraju - gdje će taj kamen biti postavljen. Odgovor je i danas neizvjestan.